

*Helena
Zielińska*

*Tadeusz
Zieliński*

*Zbigniew
Zieliński*

Pomnik Inwalidów Wojennych w Jarosławiu

W numerze:

VII Złot Gwiazdzisty - 2008 - **3**

Dzień Katyński w Jarosławiu - **4**

Dzień Sybiraka - **5-7**

Jarosław Pamięta - **8-9**

W 90-tą Rocznicę Odzyskania Niepodległości - **10**

Stypendia 2008 - **11-20**

Działalność Kulturalno Oświatowa - **20**

Działalność Charytatywna - **21**

101 - letni weteran wojenny sponsorem fundacji - **21**

Bilan Działalności Statutowej za 2008 r - **22**

BIULETYN INFORMACYJNY

Wydawca:
Zarząd Fundacji

Adres redakcji:
37-500 Jarosław, ul. gen. Z. Zielińskiego 4
tel. (016) 621 32 65,
www.fundacjazielskich.pl

Zespół Redakcyjny:
mgr Jarosław Pagacz
Stanisław Kielbowicz, mgr Jan Gąsior

Opracowanie graficzne oraz druk:
Agencja Reklamy SLK
tel. 790 395 565, www.slk.pl

Regulamin Funduszu Stypendialnego w Jarosławiu działającego w ramach Fundacji Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. H. i T. Zielińskich

1. O pomoc finansową z Funduszu mogą ubiegać się :
 - a) uczniowie gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych pochodzący z powiatu jarosławskiego po spełnieniu warunków określonych w p. 3,
 - b) studenci I roku studiów dziennych, którzy byli stypendystami Fundacji.
 2. Formy pomocy :
 - a) jednorazowa nagroda o wysokości nie przekraczającej kwoty 2.000 zł,
 - b) stałe roczne stypendium o wysokości nie przekraczającej kwoty 200 zł miesięcznie.
- Warunki otrzymania pomocy materialnej z Funduszu :
- a) średnia ocen co najmniej 5,0 uzyskana w wyniku klasyfikacji końcoworocznej lub
 - b) uczestnictwo w finale olimpiady przedmiotowej na szczeblu centralnym lub w finale konkursu przedmiotowego dla gimnazjalistów.
3. Warunków a i b nie musi spełniać uczeń będący w szczególnie trudnej sytuacji materialnej, a wykazujący się wybitnymi zdolnościami i pracowitością.
 - c) pozytywny wynik postępowania kwalifikacyjnego. Dodatkowe kryteria brane pod uwagę przez Komisję Stypendialną przy wnioskowaniu do Zarządu Fundacji o przyznanie pomocy :
 - d) trudna sytuacja materialna ucznia,
 - e) dobra opinia wystawiona przez szkołę uwzględniająca aktywność ucznia na terenie szkoły i poza nią.
 4. Wnioski na formularzach przygotowanych przez Komisję Stypendialną należy składać w terminie do 30 września roku, w którym ma być przyznana pomoc w siedzibie Fundacji : Jarosław, ul. Gen. Z. Zielińskiego 4.
 5. Wnioski przesłane przez dyrekcje szkół (uczniowie) lub złożone indywidualnie (studenci) rozpatruje Komisja Stypendialna w terminie od 1 października do 20 listopada.
 6. O przyznaniu pomocy finansowej decyduje Zarząd Fundacji na podstawie protokołu z postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzonego przez Komisję Stypendialną. Zarząd Fundacji powinien wydać decyzję do dnia 30 listopada.

VII ZLOT GWIAŹDZISTY – 2008

„Polacy na robotach przymusowych w III Rzeszy”

W dniu 24 kwietnia br. w Opactwie SS Benedyktynek już po raz siódmy zorganizowany został „Zlot Gwiazdzisty”, tym razem pod hasłem „Polacy na robotach przymusowych w III Rzeszy”.

Przypomnijmy wydarzenia sprzed 69 lat:

Na kilka dni przed napaścią wojsk niemieckich na Polskę, tj w dniu 23 sierpnia 1939r. Joachim Von Ribentrop – niemiecki minister spraw zagranicznych podpisał w Moskwie z Józefem Stalinem i Władysławem Michajłowiczem Mołotowem pakt o nieagresji. Był to największy spisek polityczny naszych dziejów, który doprowadził do najpotworniejszej zbrodni, jaką zna historia wojen.

W tajnych instrukcjach, jako główne zadanie na zagrabionych ziemiach okupacyjne władze wyznaczyły złamanie oporu ludności polskiej, a zasadniczym elementem tych działań był terror. Dalsza eskalacja represji prowadziła do zbrodni o charakterze masowym znanymi metodami, takimi jak: masowe egzekucje, zsyłki w głąb Związku Sowieckiego, obozy koncentracyjne, krematoria i przymusowa, wyniszczająca praca w III Rzeszy.

Zmierzano wprost, w sposób przemyślany i z góry zaplanowany, do całkowitego wyniszczenia narodu polskiego.

Przymus pracy Polaków w Niemczech wprowadzono już w październiku 1939 roku dla wszystkich mieszkańców od 18 do 60 roku życia, a w grudniu rozciągnięto ten obowiązek na młodzież powyżej 14 roku życia. Niedopełnienie obowiązku pracy groziło surowymi sankcjami do wywiezienia do obozu koncentracyjnego włącznie. Osoby niepracujące wzywano najpierw imiennie do stawiennictwa na wyjazd do pracy w Niemczech, pod groźbą wywózki najbliższej rodziny, konfiskaty mienia lub nawet śmierci. Stosowano także metodę pozyskiwania pracowników przymusowych przy pomocy ulicznych łapanek.

Do robót przymusowych skierowano też niemal wszystkich jeńców wojennych-szeregowców w liczbie sięgającej 300 tyś. osób. Łącznie do jesieni 1944 roku na roboty przymusowe trafiło 2,8 milionów Polaków.

O czasie pracy decydował pracodawca, często nie respektując prawa do niedziel i świąt. Pracujący nie mieli praw urlopowych, nie mogli bez paszportu oddalać się poza miejscowość, w której pracowali, nie wolno im było uczestniczyć w imprezach kulturalnych ani przebywać w lokalach publicznych. Mieli obowiązek noszenia na ubraniach wyróżniającej ich naszywki – trójkąt z literą „P”.

Organizowany przez Burmistrza Miasta Jarosławia, wspólnie ze Stowarzyszeniem Miłośników Jarosławia (inicjator zlotów) oraz Rzeszowskim Oddziałem IPN, „Zlot Gwiazdzisty” jest wspaniałą lekcją historii i patriotyzmu, i co najważniejsze, cieszy się dużą popularnością wśród młodzieży szkół wszystkich szczebli. Świadczy o tym coraz liczniejszy udział młodzieży w uroczystościach, oraz coraz większa liczba prac konkursowych.

W VII Zlocie Gwiazdzistym uczestniczyła młodzież z powiatu jarosławskiego, przeworskiego, lubaczowskiego i przemyskiego. Natomiast do konkursu pod hasłem „Polacy na robotach przymusowych w Niemczech” przystąpiło 53 uczniów z 27 szkół.

Komisja Konkursowa uznała za najlepsze prace następujących uczniów:

- w kategorii szkół podstawowych: pierwsze miejsce Marcelina Kinasz ze SP w Siedliskach oraz Michał Kisiel ze SP Nr 4 w Jarosławiu, drugie Patrycja Kasuwek ze SP w Tuczempach, trzecie Marcin Klepak ze SP w Dobkowicach.
- w kategorii szkół gimnazjalnych: pierwsze miejsce Joanna Mocnar z PG Nr 1 im. Św. Królowej Jadwigi w Jarosławiu, drugie Katarzyna Rybka z PG Nr 1 im. Św. Królowej Jadwigi w Jarosławiu, trzecie Maria Kowal z Zespołu Szkół w Studzianie
- w kategorii szkół ponadgimnazjalnych: pierwszego miejsca nie przyznano, drugie Mateusz Jazienicki z ZS Budowlanych i Ogólnokształcących w Jarosławiu, trzecie Sylwia Sokół z ZS Budowlanych i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Zwycięzcy konkursu w poszczególnych kategoriach otrzymali okolicznościowe statuetki, z których jedna została ufundowana przez naszą Fundację. Nagrodę główną - Puchar Dowódcy Garnizonu Jarosław zdobyli uczniowie Gimnazjum Nr 1 im. Królowej Jadwigi w Jarosławiu.

Swoje przeżycia na robotach przymusowych III Rzeszy, w dwóch kolejnych audycjach Radia „Ave Maria” przedstawili: Antoni Szepelek w dniu 9.05.2008r i Emil Drag (niestety już nie żyjący) w dniu 13.06.2008r, w formie wywiadu prowadzonego przez Jana Gąsiora i Oskara Kochmana przew. Koła Stypendystów im. H i T Z ielińskich - ucznia I klasy L O im. M. Kopernika w Jarosławiu.

Stanisław Kielbowicz

DZIEŃ KATYŃSKI W JAROSŁAWIU

W sześćdziesiątą ósmą rocznicę zbrodni katyńskiej w dniu 11 kwietnia 2008 społeczeństwo Jarosławia oddało hołd ponad dwudziestu dwu tysiącom zamordowanym przez NKWD oficerom Wojska Polskiego, Policji, Straży Granicznej, a także polskiej inteligencji.

Uroczystości zorganizowane zostały przez parafię Chrystusa Króla wspólnie z Fundacją Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu.

Mszy św. o godz 11.00 przewodniczył Biskup Polowy WP gen. dyw. prof. dr hab. Tadeusz Płoski w asyście kilkunastu księży z jarosławskich i okolicznych parafii. Dostojnego Gościa powitał proboszcz parafii ks. prałat mjr rez. Andrzej Surowiec, który powitał także wszystkich obecnych na uroczystości i zaprosił do gorącej modlitwy za ofiary zbrodni.

W kazaniu Biskup Polowy wydobyl treści czytań mszalnych, ukazując głębię ewangelicznego opisu wędrówki dwóch uczniów do Emaus, którzy spotkali Zmartwychwstałego Jezusa. „A droga do Emaus – to nasze zwątpienia, przygasłe nadzieje. Pojawiają się one, gdy nastąpi jakieś zawirowanie w życiu, pokrzyżowane plany, dramat rodzinny, osobisty”.

Ks. Biskup przypomniał tragiczne działania najwyższych władz sowieckich, które doprowadziły do wymordowania polskich oficerów – jeńców przetrzymywanych w obozach w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz cywilów więzionych na terenie zachodniej Białorusi i Ukrainy. Do dziś władze sowieckie nie ujaw-

niły wszystkich miejsc zbrodni i pełnej listy ofiar.

„Jednak wyzwaniem w sprawie katyńskiej pozostaje przede wszystkim prawda. Jest ona czynnikiem kształtującym w istotny sposób ludzką świadomość. Wierność ogólnoludzkim wartościom i potrzeba wychowania kolejnych pokoleń młodych Polaków w duchu poszanowania prawdy i sprawiedliwości jest dla nas wszystkich nie tylko wyzwaniem, ale i nakazem moralnym”.

Biskup przypomniał również wielkie ofiary poniesione przez naród rosyjski w okresie stalinizmu.

W uroczystości udział wzięli: Dowódca 21 Brygady Strzelców Podhalańskich, Dowódca Garnizonu Jarosław i Komendant WKU, Z-ca Komendanta Wojewódzkiego Policji, Kompania Honorowa WP Garnizonu Jarosław, Kompania Honorowa Komendy Wojewódzkiej Policji, Chór Reprezentacyjny WP, liczne poczty sztandarowe m. in. wojska, policji, jarosławskich szkół, harcerzy, Armii Krajowej, Związku Sybiraków, Orkiestra Wojskowa Garnizonu Rzeszów, przedstawiciele władz samorządowych, organizacji kombatanckich, rodziny katyńskie i sybirackie, przedstawiciele Ogólnopolskiego Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna – 1939” (o którym piszemy osobno), oraz licznie zgromadzeni wierni.

OGÓLNOPOLSKIE STOWARZYSZENIE

„Rodzina Policyjna 1939”

Rys historyczny i bieżąca praca społeczna

5 listopada 1990 r. na spotkaniu rodzin policjantów II RP, Komendanta Wojewódzkiej Policji w Katowicach, NSZZ Policjantów powstało Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939”

nawiązujące do tradycji przedwojennego Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna”, którego celem jest m. in.:

1. Ujawnienie historycznej prawdy (dotąd po wyzwoleniu fałszowanej) o Policji Państwowej II RP i Policji Województwa Śląskiego.

2. Utrwalenie i kultywowanie pamięci narodowej i szacunku dla tych, którzy do końca swego życia zachowali

godność i umierali z honorem.

Początkowo do tego Stowarzyszenia należało 20 osób, obecnie liczy 1600 członków. Celem usprawnienia pracy organizacyjnej, w 1996 r. powołano Oddziały Wojewódzkie. Przez 13 lat istnienia naszego rzeszowskiego oddziału odeszło do Pana 7 osób. Obecnie jest nas 18 członków. Wspólnie ze Stowarzyszeniem „Rodzina Katyńska” organizujemy spotkania z młodzieżą szkół rzeszowskich, wystawy w Klubie Garnizonowym w Rzeszowie, w Miejskiej Bibliotece, w Ratuszu, a nawet w Głogowie Małopolskim.

Kwestując przy kościołach i po różnych instytucjach zebraliśmy środki na ufundowanie tablic ku czci pomordowanych. Jedna jest umieszczona w Kościele Garnizonowym, druga na cmentarzu Pobitno na grobie z Ziemią Katyńską. Tablicę na budynku Wojewódzkiej Komendy Policji ufundowała Policja, z którą współpraca układa się nam bardzo dobrze. Zawsze nieodpłatnie otrzymujemy samochód służbowy Policji na wyjazdy na uroczystości

Anatolia Gazda

Dzień Katyński w Jarosławiu c.d.

Bezpośrednio po mszy św. uczestnicy uroczystości wysłuchali koncertu pieśni patriotycznych wykonanych przez Chór Reprezentacyjny WP. Dalszą część uroczystości, rozpoczęta od hymnu państwowego odegranego przez Orkiestrę Wojskową, odbyła się przed Pomnikiem Katyńskim.

Okolicznościowe przemówienie wygłosił Z-ca Burmistrza Jarosławia Bogdan Wołoszyn, który przypomniał o rozmiarach i okolicznościach zbrodni katyńskiej.

Następnie odbył się apel poległych oraz salwa honorowa kompanii honorowej WP Garnizonu Jarosław. Na zakończenie uroczystości rodziny katyńskie, przedstawiciele Wojska Polskiego, Policji, władz samorządowych, Fundacji Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. H. i T. Zielińskich, organizacji kombatanckich, młodzież i dzieci, a także wielu mieszkańców Jarosławia złożyło wieniec i kwiaty przed Pomnikiem Katyńskim.

Warto przypomnieć, że inicjatorem i głównym sponsorem budowy pomnika był śp. Zbigniew Zieliński syn majora rez. Tadeusza Zielińskiego, który został zamordowany w Katyniu.

Pomnik Katyński jest nie tylko symbolem zbrodni popełnionej na polskich oficerach, to również symbol wszystkich zamordowanych w znanych i nieznanach dotychczas miejscach kaźni. Również tych, którzy zmarli z głodu, zimna, chorób i wycieńczenia w tajgach Sybiru, gorących stepach Kazachstanu i innych miejscach na „niehumanitarnej ziemi”.

Stanisław Kielbowicz

DZIEŃ SYBIRAKA

Świętowanie Dnia Sybiraka w tym roku było szczególnie uroczyste i trwało dwa dni. W dniu 16 września odbyła się uroczystość nadania imienia „Zesłańców Sybiru” Zespołowi Szkół Ogrodniczych i Licealnych w Pawłosiowie, oraz poświęcenie Sztandaru Szkoły.

Sztandar został poświęcony przez arcybiskupa Józefa Michalika Metropolite Przemyskiego podczas uroczystej Mszy św. w kościele p.w. św. Mikołaja i Stanisława. W homilii ks. arcybiskup stwierdził, że nasza religia zakazuje nienawiści, a o sprawach wojny, Sybiru należy mówić i pisać wyłącznie jako holdzie należnym bohaterom. Ostrzegł, że gazeta codzienna o największym nakładzie bardzo zniekształca historię Polski.

Druga część uroczystości odbyła się w siedzibie szkoły przy licznych udziałach gości, wśród których nie zabrakło absolwentów, oraz przedstawicieli naszej Fundacji – byliśmy bowiem jednym ze sponsorów Sztandaru.

W swoim płomiennym przemówieniu p. Zofia Garczyńska przedstawiła losy Zesłańców Sybiru oraz wyraziła wdzięczność młodzieży i gronu pedagogicznemu za ich patriotyczną postawę w trafny sposób wybrze imienia dla swojej szkoły. Młodzież przedstawiła wzruszający spektakl o losach Sybiraków.

W następnym dniu tj. 17 września odbyły się uroczystości oficjalne w Opactwie SS Benedyktynki poprzedzone Mszą św. za żywych i zmarłych Sybiraków, także tych, którzy pozostali na zawsze na niehumanitarnej ziemi.

Przed rozpoczęciem Mszy św. w obszernym przemówieniu p. Zofia Garczyńska – Sybiraczka, Prezes Związku Sybiraków O/ Jarosław przedstawiła w sposób wzruszający tragiczne losy Polaków na Syberii.

Mszę św. celebrował i homilię nawiązującą do tych tragicznych wydarzeń wygłosił kapelan jarosławskiego Oddziału Związku Sybiraków ks. prałat Marian Rajchel.

Po Mszy św. uczestnicy przemaszerowali pod Krzyż Golgoty, gdzie odbyły się dalsze uroczystości rozpoczęte odegraniem hymnu narodowego.

Po okolicznościowych przemówieniach m.in. Wojewody Podkarpackiego Mirosława Karapyty, Burmistrza Miasta Andrzeja Wyczwskiego i Starosty Jarosławskiego Tadeusza Chrzana, odbył się apel poległych i salwa honorowa Żołnierzy Garnizonu Jarosław oraz składanie kwiatów pod Krzyżem Golgoty. Na szczególną uwagę zasługuje liczny udział młodzieży oraz pocztów sztandarowych niemal ze wszystkich jarosławskich szkół.

Następny etap uroczystości to spotkanie Sybiraków, ich rodzin oraz zaproszonych gości w auli Ośrodka Kultury i Formacji Chrześcijańskiej z Wojewodą Podkarpackim, który dokonał dekoracji obecnych na uroczystości Sybiraków Krzyżem Zesłańców Sybiru. Odznaczenie otrzymali wszyscy Sybiracy, których liczba w oddziale jarosławskim wynosi 732 osoby. Podkreślić należy, że odznaczenie to ustanowione zostało przez Sejm RP w dniu 17 września 2003 roku jako odznaczenie państwowe.

Uroczystość zakończono wspólnym obiadem. Należy podkreślić, że Fundacja utrzymuje stałą współpracę ze Związkiem Sybiraków.

Z okazji obchodów Dnia Sybiraka p. Zofia Garczyńska na zaproszenie Zarządu Fundacji w dniu 12.09.2008r. była gościem Radia „Ave Maria”, gdzie przedstawiła, w ramach stałych audycji prowadzonych przez Fundację, własne przeżycia z deportacji i pobytu na Syberii.

Stanisław Kielbowicz

Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939” c.d.

rocznicowe do Katowic, Warszawy, Jarosławia. W 2000 r. 13 członków naszego Oddziału wzięło udział w pielgrzymce na uroczyste otwarcie i poświęcenie Cmentarza Wojennego w Miednoje, której organizatorem była Komenda Główna Policji i Wydział Spraw Wewnętrznych.

Policyjnym „Katyniem” jest Miednoje (ok. 200 km na północ od Moskwy), gdzie pochowano 6311 osób, w tym 5889 policjantów, więzionych w Ostaszkowie zabitych w mieście Twer. Przyjmuje się, że sowieci zabili ok. 13 tysięcy policjantów, często wraz z rodzinami, czasem przy pomocy miejscowych skrajnych nacjonalistów. Setki rodzin wywieziono na Sybir i do Kazachstanu.

Natomiast hitlerowcy zabili ok. 3 tysięcy policjantów. Praca policjantów należała i należy do najbardziej stresujących, niebezpiecznych i niewdzięcznych.

Bliżej zainteresowanych tematem odsyłam do książki „Rodzina Policyjna – 1939”, której wydawcą jest Stowarzyszenie Rodzina Policyjna, Katowice 2002 r.

Na płycie pomnika katyńskiego w Jarosławiu wymieniono 12 nazwisk policjantów, w tym dwóch oficerów.

Anatolia Gazda

Z SYBIRU DO „SZKOŁY POD BAOBABEM”

W jednej ze stałych audycji, które dzięki życzliwości dyrektora ks. Wiesława Dziwika pracownicy Fundacji prowadzą na antenie Radia „Ave Maria” (98,8 Mhz), w dniu 10 marca 2009r. Jan Gąsior, członek Zarządu Fundacji, przeprowadził z panią Teresą Kraus z d. Stafiej wywiad o losach polskich dzieci deportowanych na Sybir w czasie II wojny światowej

Poniżej zamieszczamy skrót wspomnień Pani Teresy z tego tragicznego okresu p.t.

Syberyjska tajga i stepy Uzbekistanu

Teresa Kraus

Urodziłam się w Jarosławiu w 1934 r. Mój tata miał na imię Józef, mama Helena. Mieszkaliśmy w kasynie oficerskim, jako że moi rodzice pracowali w wojskowości. Przed 1939 rokiem wujek - brat babci, zaprosił nas na rodzinny zjazd do Lwowa. Wyjazd nastąpił w sierpniu 1939 roku. Ja i moja siostra Halinka ur. w 1936 r, rodzice, rodzeństwo mojej

mamy (trzy ciotki i wujek) wyruszyliśmy do Lwowa. 1 września, jak wiadomo, wybuchła II wojna światowa.

Z 28 na 29 czerwca 1940 roku zajechał pod bramę domu wujka samochód ciężarowy. Do domu wpadli umundurowani enkawudziści uzbrojeni w karabiny z bagnetami i zaczęli wrzeszczeć do rodziców „Dawaj sabierajsia! Ujeżdżajesz do Giermańca”. Była to nieprawda. To był taki wybieg z ich strony, bo wiedzieliśmy, że jedziemy na wschód. Wszystkich sparaliżował strach, przerażenie. Towarzyszył temu płacz, ogromna histeria, szlochanie. Wagon, do którego nas wsadzono to był wagon bydłocy, na podłodze znajdowała się niewielka ilość słomy. Jechaliśmy przez osiem dni. Nie pamiętam przez jakie miejscowości, ale dziewiątego dnia dojechaliśmy do miejscowości Ponazyriewo, która leżała między Szariowem i Kirowem. Okazało się, że

musieliśmy iść jeszcze około 20 kilometrów przez las do pasiołoku, który nazywał się Panino.

Do baraku enkawudziści przydzielali po cztery rodziny. Taki barak nie miał więcej niż 10-12 metrów długości i około 4-5 metrów szerokości. W naszym przypadku mieszkały w nim cztery rodziny po cztery osoby, czyli w sumie 16 osób w jednym pomieszczeniu. Na środku znajdował się piec wykonany z gliny, w którym znajdowało się palenisko, na którym można było gotować. Na wyposażeniu znajdował się duży żelazny garnek ze specjalnymi widełkami, którymi można było wstawić go na palenisko. Piec ten służył jednocześnie do ogrzewania wnętrza baraku. W ciągu roku robiło się luźno, gdyż ok. 30-40% dzieci i starców umierało.

Kiedy przyjechaliśmy do tego pasiołoku i stanęliśmy tak, jak kazali enkawudziści, komendant obozu powitał nas takimi słowami: „Tutaj wam żyć i tutaj umierać! Najlepiej to sobie na zapas wykopcie kilka grobów!”(tzn. przed zimą). Dzieci dostawały 200g chleba, czyli 2 kromki. Dorośli, którzy pracowali otrzymywali około 400g chleba i byle jaką zupę.

Z tyłu za kuchnią był wykopany dół na resztki takie jak np. obierki z ziemniaków, nadgniłe ziemniaki, liście z kapusty. Ponieważ ludzie byli ciągle głodni, to wielu z nich buszowało w tym dole szukając jakiegoś pożywienia. W wyniku tego wiele osób umarło, gdyż odpadki często nadpsute zatruwały organizm, który i tak był już wyniszczony.

Jak wyglądała nasza codzienność? Strach, przerażenie. W każdym baraku często były przeprowadzane rewizje. Podczas rewizji enkawudziści wywracali wszystko do góry nogami. Grzebali w naszych rzeczach, w pryzkach. Przy okazji zabierali to, co im się

spodobało. Na porządku dziennym było bicie. Wystarczyło, że się czegoś nie zrozumiało, czegoś nie zrobiło tak, jak Rosjanie chcieli i już można było oberwać np. kolbą karabinu w twarz, brzuch. Enkawudziści bili też specjalnymi batogami po plecach. Potrafili też strzelać bez ostrzeżenia do osób, które za bardzo zbliżyły się do ogrodzenia. Do tego wszystkiego jeszcze dołączyły się pluskwy, które nas gryzły, a zwłaszcza wtedy, kiedy robiło się ciemno. Im było jaśniej, tym spokojniej. Jak tylko gasło światło to było słycać, jak spadają na nas z sufitu. Zaczynały nas wówczas gryźć po całym ciele. Żeby je wykurzyć trzeba było zostawiać zapaloną choćby najmniejszą szczapę drewna. Jak by było mało nieszczęść to mieliśmy jeszcze we włosach i w odzieży wszy. Najczęściej chorowaliśmy na zapalenie ucha środkowego. Potem pojawił się tyfus i ludzie zaczęli masowo trafiać do szpitala. Nie mieli tam czym leczyć bo najważniejsze były lekarstwa dla żołnierzy, a nie ludności cywilnej, zwłaszcza nas więźniów, których traktowano jak niewolników.

W czerwcu 1941 roku dowiedzieliśmy się, że Niemcy zaatakowały ZSRR. Po zawarciu układu pomiędzy rządem polskim na uchodźstwie a rządem sowieckim 4 sierpnia 1941r. ogłoszono amnestię. Tak jak tysiące Polaków ruszyliśmy na południe ZSRR w rejon tworzonej przez gen. Władysława Andersa Armii Polskiej.

Nie pamiętam ile trwała nasza podróż pociągiem, ale dojechaliśmy bardzo daleko, bo aż do Samarkandy. Jest to miasto na południu byłego ZSRR, w Uzbekistanie. W sumie przejechaliśmy około 6100 km. Tam zaczęli nas dzielić na mniejsze grupy, które następnie rozsyłali do kołchozów na terenie Uzbekistanu. Zostaliśmy przydzieleni do kołchozu Achumbatajewa w miejscowości Łomakino. Mieszkaliśmy w ziemiankach ulepionych z gliny. Spaliśmy na gołej ziemi pokrytej jedynie uzbieraną i wysuszoną trawą. Najgorszym naszym wrogiem był dokuczliwy głód. Powszechnym pożywieniem były tzw. lepioszki. Było to ciasto, którym wylepiało się garnek i stawiało na ogniu. W ten sposób uzyskiwało się coś zbliżone wyglądem do naleśników. Enkawudziści pilnowali pracujących Polaków przed kradzieżą. Był nawet przypadek, że enkawudziści zastrzelili dwóch chłopców zbierających kłosa na ściernisku.

Wówczas moi rodzice odłączyli się od większej

grupy ludzi, bo mój ojciec zgłosił się do pracy w roli pastucha. Jednak pewnego dnia, kiedy tato podkradał mleko dla nas, zauważył to enkawudzista, który uderzył ojca kolbą w brzuch. Przez 3 dni ojciec był prawie cały czas nieprzytomny. W ciągu tych dni ojciec umierał.

W tym kołchozie przebywaliśmy około 1,5 roku. Kolejne etapy podróży to Krasnowodzk, Morze Kaspijskie, Iran, Teheran, Karaczi, Ocean Indyjski aż do Mombasy w Afryce.

Afryka - nasz raj na ziemi

W Ugandzie trafiliśmy do III obozu w Masindi, gdzie udało się przystosować do prawie normalnego życia.

Każdego dnia mama szła do pracy w magazynie spożywczym. My z siostrą szliśmy do szkoły. Po południu nauczyciele prowadzili z nami przeróżne zajęcia. Zaczęły się tworzyć gromady zuchowe, drużyny harcerskie, teatryki szkolne.

W Ugandzie były okresy, kiedy podczas lata upał stawał się nie do wytrzymania. Trzeba było przerywać pracę, naukę i chować się w cieniu. Życie w Afryce to był raj w porównaniu z Syberią. Tam dokuczały nam pluskwy, wszy, meszki, a tutaj moskity, przed którymi trzeba było chować się pod moskitiery. Musieliśmy się też zabezpieczyć przed węzami, które czasami wchodziły do domów. Na całe szczęście nie było tutaj skorpionów, które spotkaliśmy w Mombasie.

Trudne powroty

Wojna wreszcie się skończyła, był to rok 1945. Mama postanowiła, że wrócimy do kraju. Przyjechaliśmy do Jarosławia. Na dworcu oczekiwał nas wujek, brat mamy. Byliśmy z siostrą bardzo zziębnięte mimo, że był to 3 maja 1947 roku. Zaraz po powrocie było nam bardzo ciężko, przede wszystkim dlatego, że nie miałyśmy mieszkania. Dzięki pomocy rodziny mogłyśmy stanąć na nogi i dziękować Bogu za to, że dojechałyśmy całe, choć osłabione chorobami.

W 1951 roku zmarła moja siostra na gruźlicę płuc, której nabawiła się na Syberii. Ku zaskoczeniu rodziny pogrzeb, w którym brały udział setki ludzi, miał charakter demonstracyjny wobec władz. Mama zmarła w wieku 70 lat.

Teresa Kraus

Od Redakcji:

1. Autorka jest emerytowaną nauczycielką choreografii, magistrem pedagogiki Opiekuńczej. Przez wiele lat była członkiem Zarządu Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia. Jest Komendantem Kręgu Seniorów Harcerstwa w Jarosławiu.
2. Z około 20 tys. dzieci wywiezionych przez armię gen. Andersa do Polski wróciło około 20%, głównie matki z dziećmi.

„JAROSŁAW PAMIĘTA”

Tytuł powyższy został zaczerpnięty z listu śp. ks. Zdzisława Peszkowskiego przysłanego z okazji odsłonięcia i poświęcenia Pomnika Katyńskiego w dniu 15.09.2005 r. Śp. ks. Z. Peszkowski na wstępie swego listu napisał: „Z wielką radością będę mógł donieść Rodzinom Katyńskim, Sybirakom, wszystkim związanym z Golgotą Wschodu, umiłowanej Polsce, że Jarosław pamięta. Miasto to, wypełnione do dna samą historią Polski, Świętego Millenium, jest fantastycznym odbiciem dziejów, które są wiekowym doświadczeniem tego skrawka ziemi przez wieki”.

kpt. W Koba

„Tor”, skazanego wyrokiem sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 21.10.1948 r. na karę śmierci, za antykomunistyczną działalność w szeregach WiN. Wyrok, przez strzał w tył głowy, wykonano w więzieniu „Na Zamku” w Rzeszowie, w nocy 31.01.1949r. Zrehabilitowany został przez Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego w roku 1992. W chwili śmierci miał 35 lat. Pozostawił żonę i dwoje małych dzieci. Wolność i niepodległość Najjaśniejszej

Jan Kisiel

Rok 2008 jest wymownym świadectwem tych słów. Jarosław wzbogacił się o następne pomniki:

- W dniu 25.05.2008r. na skwerze przy zbiegu ulic Krakowskiej i Cegielnianej odsłonięty i poświęcony został Pomnik Pamięci kpt. Władysława Koby - żołnierza Armii Krajowej ps. „Rak”, „Żyła”, „Marcin”,

Rzeczypospolitej Polskiej były treścią jego życia i za te wartości oddał swoje młode życie.

- W dniu 10.11.2008r. u zbiegu ulic Jana Pawła II i Konfederackiej dokonano uroczystego odsłonięcia i poświęcenia Pomnika Inwalidów Wojennych, w 90-tą rocznicę powstania ich Związku. Pomnik zaprojektował i wykonał artysta - rzeźbiarz Dariusz

Jasiewicz. Odsłonięcia dokonał Wojewoda Mirosław Karapyta, Burmistrz Andrzej Wyczawski oraz Jan Kisiel przewodniczący Związku Inwalidów Wojennych RP o/ Jarosław i jednocześnie inicjator budowy pomnika. Poświęcenia dokonał ks. bp Adam Szal.

Pomnik, który jest symbolem walk niepodległościowych, wykonany został ze środków własnych Związku przy udziale m.in. Urzędu Miasta, Wojskowego Zakładu Remontowo-Budowlanego oraz przy symbolicznym wsparciu naszej Fundacji. O wadze tej inicjatywy świadczy fakt, że wkład finansowy ma również Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

W dniu 9 maja 1926 roku, w uznaniu zasług inwalidów wojennych w walkach o niepodległość Ojczyzny kosztem własnego zdrowia, Starostwo Powiatowe i Gmina Jarosław, ufundowały sztandar ZIW, a w 75 rocznicę powstania Związku wmurowana została tablica pamiątkowa na frontonie Ratusza.

Hitlerowska okupacja w Jarosławiu boleśnie dotknęła całe patriotyczne środowisko inwalidów wojennych. Aktywny działacz ZIW Władysław Mastyk, inwalida I gr. został rozstrzelany. Podobny los spotkał cały ówczesny Zarząd główny Związku łącznie z prezesem Wagnerem.

Po II wojnie światowej liczba inwalidów wojen-

Pomnik Inwalidów Wojennych

nych wynosiła ok. 200 tyś. Obecnie żyje ich około 10 tyś. Jarosławski Związek liczył po wojnie 400 członków, obecnie liczy zaledwie 64, w tym 15 inwalidów wojennych, pozostali to członkowie rodzin i inwalidzi wojskowi.

- W dniu 11.11.2008r. w 90-tą rocznicę święta Odzyskania Niepodległości na skwerze przy ul. Opolskiej obok ul. Węgierskiej odsłonięto i poświęcono Pomnik Przyjaźni

niowego.

Lószlő Sólyom w swym przemówieniu podkreślił symboliczne znaczenie dwóch dębów, nawiązał do wspólnej historii obu narodów, upadku powstania niepodległościowego przeciwko Habsburgom z 1711r., kiedy to książe Franciszek II Rakoczy wraz z trzema tysiącami żołnierzy znalazł schronienie w Jarosławiu. Nawiązał również do II wojny światowej, kiedy to polscy żołnierze i cywile przemieszczali się przez ziemie węgierskie.

Prezydent zakończył swoje wystąpienie słowami: „Jeszcze Węgry nie zginęły. Boże pobłogosław Polskę”.

Ten fenomen przyjaźni dwóch narodów jest wynikiem tysiącletnich starań naszych przodków. Koligacje rodzinne zapoczątkowano już za pierwszych Piastów, potem łączyła nas wspólna walka z Turkami, niechęć do Habsburgów.

Podczas II wojny światowej przez Węgry przeszła ponad 100-tysięczna fala naszych uciekinierów, z których około 50-60 tysięcy przeżyło wojnę pod opieką Węgrów.

W 1956r. wielu Polaków walczyło w powstaniu węgierskim przeciw sowietom, a setki ludzi w Polsce zgłosiło się, aby oddać

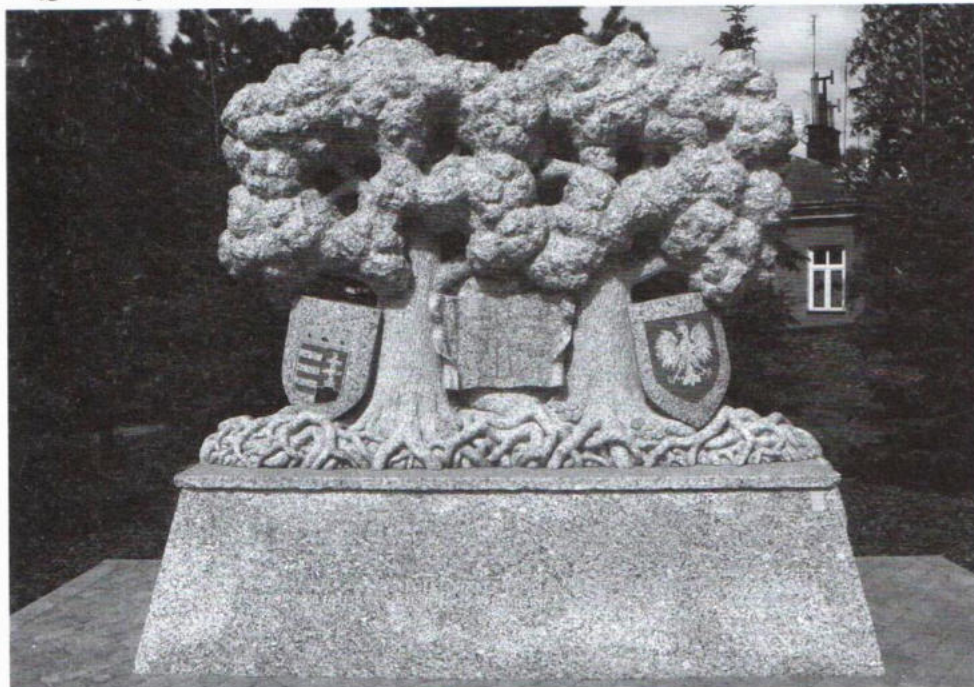
krew rannym, co było wówczas dowodem odwagi politycznej.

Niewątpliwie tę długoletnią tradycję należy utrwać poprzez współpracę gospodarczą i kulturalną.

Pan Stanisław Machała (Sekretarz Generalny Klubu Konsulów w Jarosławiu, Radny Miasta Jarosławia, inicjator budowy pomnika) jest zauroczony osobą poety, pisarza, historyka, dyplomaty Istvana Kovacsa, który swoją twórczość poświęcił przywracaniu pamięci o polskich bohaterach walczących o niepodległość. Jest fundatorem wielu pomników poświęconych Polakom. Już w 9 roku życia zainteresował się historią Polski i sam zaczął uczyć się języka polskiego. Napisał kilka książek o Polsce, opracował „Słownik biograficzny uczestników węgierskiej Wiosny Ludów 1848/49”, zawierający blisko 3 tyś. haseł. Przetłumaczył na węgierski siedem polskich książek.

Jest Honorowym Obywatelom Jarosławia i kilku innych miast polskich. Pan Stanisław Machała jest pod wrażeniem postaci majora Leona Czechowskiego, uważa, że nauczyciele powinni bardziej tę postać eksponować na lekcjach historii. Według niego należy przywrócić patriotyczne przedwojenne uroczystości związane z tym bohaterem dwóch narodów.

Zauroczony historią tej przyjaźni apeluję gorąco do Jarosławian, aby symboliczne pomnikowe dęby były wiecznie żywe.

Pomnik Przyjaźni Polsko - Węgierskiej

Polsko-Węgierskiej. Symbolem tej przyjaźni są (z wiersza Stanisława Worcella) dwa wiekowe dęby zrosnięte koronami i korzeniami. Jest to pierwszy pomnik w Polsce, a drugi po Győr na Węgrzech, upamiętniający wiekową przyjaźń pomiędzy dwoma narodami. Po raz pierwszy w historii stosunków międzynarodowych i dyplomacji Prezydent Węgier Lószlő Sólyom na wieść o odsłonięciu Pomnika Przyjaźni Polsko-Węgierskiej w Jarosławiu podejmuje decyzję wzięcia udziału w uroczystościach z tym związanych i w dniu 11.11.2008r. składa nieoficjalną wizytę w Jarosławiu wraz z Korpusem Dyplomatycznym Republiki Węgierskiej w osobach Konsula Generalnego Republiki Węgierskiej w Krakowie, Prezesa Klubu Konsulów w Jarosławiu Katalin Bozsaky, oraz byłego Konsula Generalnego Republiki Węgierskiej w Krakowie Istvana Kovacsa. W uroczystościach bierze też udział delegacja samorządowa miasta ERD pod przewodnictwem Burmistrza T. Meszaros Andars. Stronę polską reprezentowali m.in.: Wojewoda Podkarpacki Mirosław Karapyta, Burmistrz Miasta Jarosławia Andrzej Wyczawski, a także Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Ryszard Legutko, co świadczy o randze uroczystości.

Poświęcenia pomnika dokonał ks. archiprezbiter Andrzej Surowiec. Pomnik stanął obok podarowanego przez Istvana Kovacsa kopijnika (rodzaj pomnika wojskowego) poświęconego majorowi Leonowi Czechowskiemu, uczestnikowi Powstania Listopadowego, Krakowskiego z 1846r, węgierskiej Wiosny Ludów i Powstania Stycz-

W 90-TĄ ROCZNICĘ ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

Jarosławscy generałowie

Jarosław miał w okresie międzywojennym dwóch generałów, którzy kierowali naszym Garnizonom. Starszemu pokoleniu znany jest gen. brygady Waław Scewola-Wieczorkiewicz.

Generał Waław Wieczorkiewicz urodził się 25 czerwca 1890r. w Polanówce. Ukończył gimnazjum i zdał maturę w Lublinie, a następnie studiował do 1914r. w Akademii Ziemiańskiej we Wiedniu. Od 1911 do 1914 roku był członkiem Polskich Drużyn Strzeleckich. Przybrał wówczas pseudonim Rene Scewola, który później stał się częścią jego nazwiska. Od 1914 do 1917 roku służył w Legionach Polskich, następnie został internowany.

gen. brygady
Waław Scewola-Wieczorkiewicz.

wódcą Okręgu Korpusu Nr X w Przemyślu.

W czasie kampanii wrześniowej walczył w ramach Armii Karpaty. W 1940 roku przedostał się przez Węgry do Francji, gdzie służył w Inspektoracie Wykształcenia Naczelnego Wodza. Po klęsce Francji działał w ruchu oporu. Od 1943 przebywał w Szwajcarii. Zmarł w Genewie 7 grudnia 1969r.

Na parceli przy ul. Traugutta, przekazanej przez syna generała, wybudowano kościół p.w. Miłosierdzia Bożego, a jedna z ulic na Kolonii Oficerskiej nazwana została jego imieniem.

W Wojsku Polskim służył od 1918r. W czasie wojny polsko bolszewickiej dowodził 9 Pułkiem Piechoty Legionów i 6 Brygadą Piechoty. Od 1923r. był dowódcą 31 Pułku Piechoty, a od 1926 - 1935 r. dowódcą 24 Dywizji Piechoty w Jarosławiu. Był pierwszym Prezesem Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia. Od 12.10.1935r. do wybuchu II wojny światowej był do-

gen. brygady
Wiktor Jarosz-Kamionka

Służąc w armii austriackiej, podczas I wojny światowej walczył jako major i podpułkownik, dowodząc batalionem i pułkiem piechoty (pułk to 1500 żołnierzy i 56 oficerów).

Był trzykrotnie ranny i kilkakrotnie odznaczony, m.in. herbem szlacheckim z przydomkiem Kamionka (od miejscowości, pod którą odznaczył się w bitwie).

Był mężem opatrnościowym dla Jarosławia i powiatu w najtrudniejszym początkowym okresie, gdy nie było struktur państwa, pieniędzy, a już niestety toczyły się walki o kształt granic. Porozumieliśmy się wówczas tylko ze Słowakami, co nie przeszkodziło im (a ściślej fałszywom słowackim) wysłać do Polski w 1939r. 3 dywizje piechoty.

Po przejściu na emeryturę kupił gospodarstwo we wsi Wierzbna, gdzie mieszkał do śmierci w 1952r. Z żoną Heleną miał dwóch synów, z których jeden zginął w Oświęcimiu, a drugi jako pilot w Anglii.

Zadbany i ukwiecony grób generała i jego żony położony jest, patrząc od wejścia, w lewym, dolnym rogu cmentarza we wsi Wierzbna.

Sądzę, że generał Wiktor Jarosz-Kamionka w pełni zasługuje na upamiętnienie na przykład jako patron ulicy naszego miasta.

Za powyższe dane dziękuję panom: majorowi Zdzisławowi Niemczyckiemu i kapitanowi Ireneuszowi Byczukowi.

Niemal zupełnie zapomniany, przynajmniej w Jarosławiu, jest pierwszy dowódca i faktyczny twórca Garnizonu Jarosław, ówczesny pułkownik (1918r.), a późniejszy generał brygady Wiktor Jarosz-Kamionka. Urodzony 21 października 1869 roku w Falkowicach k/Wieliczki. Ukończył austriacką Szkołę Kadetów.

STYPENDIA 2008

W 2008 roku Komisja Stypendialna pracowała w składzie:

- mgr Jarosław Pagacz – nauczyciel Zespołu Szkół Plastycznych;
- mgr Tomasz Petry – nauczyciel Zespołu Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Licealnych;
- mgr Adam Tomaszewski – Dyrektor Zespołu Szkół Technicznych i Ogólnokształcących;
- mgr Bogdan Wołoszyn – Wiceburmistrz Miasta Jarosławia (odpowiedzialny za oświatę).

Na posiedzeniu w dniu 29 października 2008r. Komisja, z udziałem przewodniczącego Rady Fundacji p. Stanisława Kielbowicza, rozpatrzyła 299 wniosków stypendialnych, które wpłynęły do Zarządu Fundacji.

Wśród 118 wniosków dotyczących uczniów gimnazjów tylko 3 nie spełniały wymogów regulaminowych. Do przyznania stypendium zakwalifikowano 36 uczniów biorąc pod uwagę: udział w konkursach przedmiotowych organizowanych przez kuratorium, średnią ocen oraz sytuację materialną ucznia.

Przy kwalifikacji wniosków absolwentów gimnazjów, których łącznie wpłynęło 111, brano pod uwagę uzyskanie tytułu laureata lub finalisty konkursu przedmiotowego organizowanego przez kuratorium oraz wynik egzaminu gimnazjalnego. Za próg kwalifikacji przyjęto 80 pkt. W tej grupie dokonano wyboru 80 wniosków.

52 wnioski pochodziły od uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Komisja przyjęła wnioski spełniające kryteria regulaminowe (49).

Komisja zaproponowała, wzorem lat ubiegłych, by uwzględnić sytuację materialną uczniów, przyznając stypendia w wysokości 70 zł/mies. uczniom gimnazjów oraz 100 zł/mies. uczniom szkół ponadgimnazjalnych, w rodzinach których dochód nie przekracza kwoty 504 zł/mies. na członka rodziny; natomiast pozostałym uczniom wypłacić jednorazowe nagrody w wysokości 300 zł.

18 wniosków przyjętych od studentów Komisja uszeregowała biorąc pod uwagę wynik matury, pozostawiając decyzję odnośnie ilości i wysokości stypendiów Zarządowi Fundacji.

Zarząd Fundacji, obradując z udziałem przewodniczącego Rady Fundacji i niżej podpisanego, dokonał pewnych korekt w propozycjach Komisji Stypendialnej, postanowiono m. in.:

- w grupie gimnazjalistów przyznać po 1 stypendium dla najlepszego ucznia każdego gimnazjum, co zwiększyło ilość stypendiów w tej grupie do 45;

- dla absolwentów gimnazjów podnieść próg kwalifikacji do 85 pkt. uzyskanych na egzaminie gimnazjalnym, co zmniejszyło ilość stypendystów w tej grupie do 54.

Dokonano wyboru 12 studentów z najlepszymi wynikami egzaminu maturalnego, przyznając im stypendia w wysokości 200 zł/mies.

Ponadto Zarząd Fundacji przyznał 4 stypendia socjalne. Uroczystość wręczenia dyplomów i stypendiów odbyła się 26 listopada 2008r.

Spotkanie poprzedziła Msza Św. koncelebrowana pod przewodnictwem ks. archidiecezjalnego Andrzeja Surowca, w kościele p.w. Chrystusa Króla, za spójność duszy Fundatora i jego rodziców - patronów Fundacji oraz za młodzież, pracowników i sponsorów Fundacji.

Homilię wygłosił proboszcz kolegiaty ks. prałat Marian Bocho. Mottem homilii były słowa Pana Jezusa (Dz. 20,35), choć nie zostały zapisane w Ewangelii „Więcej jest szczęścia w dawaniu niż w braniu”. Przywołał je św. Paweł Apostoł, którego rok właśnie obchodzimy, żegnając się z Efezjanami, którym głosił Ewangelię.

Dalsza część uroczystości wręczenia stypendiów odbyła się w Katolickim Centrum Kulturalnym, przy kościele p.w. Chrystusa Króla w Jarosławiu z udziałem zaproszonych gości: ks. archidiecezjalnego Andrzeja Surowca, ks. prałata Mariana Bocho, Podkarpackiego Kuratora Oświaty Jacka Wojtasa, Starosty Jarosławskiego Tadeusza Chrzana, Zastępcy Burmistrza Miasta Bogdana Wołoszyna, oraz licznie zgromadzonych nauczycieli i rodziców.

Tę część spotkania rozpoczął występ zespołu wokalnie - muzycznego z Zespołu Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Ogólnokształcących w Jarosławiu pod kierownictwem pani Zdzisławy Wandasiewicz.

Dyplomy stypendystom wręczał Podkarpacki Kurator Oświaty Jacek Wojtas, Starosta Jarosławski Tadeusz Chrzan i Przewodniczący Komisji Stypendialnej Jarosław Pagacz.

Na uwagę zasługuje również imponująca liczba 906 stypendiów przyznanych w okresie szesnastu lat istnienia Fundacji, średnio po 700 zł, z czego 828 przypada na lata 2003-2008.

*Przewodniczący Komisji Stypendialnej
Jarosław Pagacz*

Stypendyści 2008/2009 ze szkół ponadgimnazjalnych

Bednarz Aneta
zam. Tuczępy
Zespół Szkół Zawodowych i Placówek
w Radymnie

Jasińska Ewelina
zam. Radymno
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Bubelski Arkadiusz
zam. Chotyniec
Zespół Szkół Technicznych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Kasprzyk Barbara
zam. Przemyśl
Zespół Szkół Plastycznych w Jarosławiu

Gaciarz Katarzyna
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Karaszewska Sylwia
zam. Ryszkowa Wola
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Gągoł Kamila
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Klak Patrycja
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Goryl Mateusz
zam. Szówsko
Liceum Ogólnokształcące Sportowe
w Ropczycach

Kochman Oskar
zam. Kidałowice
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Goryl Paulina
zam. Kidałowice
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Konieczny Edyta
zam. Kidałowice
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Gwóźdź Monika
zam. Jarosław
Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Koralewicz Sebastian
zam. Łowce
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Grinberger Patrycja
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Koszła Kamila
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące w Rzeszowie

Hawryszko Ewelina
zam. Zapałów
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Kowal Wojciech
zam. Pełkinie
Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Kowalińska Patrycja
zam. Bystrowice
Zespół Szkół Technicznych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Kubas Natalia
zam. Pruchnik
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Kubasik Marcin
zam. Bystrowice
Zespół Szkół Technicznych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Lazar Damian
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Mach Halina
zam. Wólka Pełkińska
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Magda Ewelina
zam. Korzenica
Zespół Szkół Plastycznych w Jarosławiu

Magryś Iwona
zam. Łazy
Zespół Szkół Ekonomicznych
w Jarosławiu

Mnich Maciej
zam. Maleniska
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Pukas Katarzyna
zam. Pruchnik
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Popowicz Joanna
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Pyda Damian
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Siemińska Dominika
zam. Duńkowice
Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Śniegowska Magdalena
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Szkoda Agata
zam. Majdan Sieniawski
Zespół Szkół Technicznych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Szmagara Małgorzata
zam. Młyny
Zespół Szkół Ogólnokształcących
i Zawodowych w Radymnie

Wilk Sylwia
zam. Wierzbna
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Wojtaszek Mateusz
zam. Radymno
Zespół Szkół Technicznych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Zaliszewski Filip
zam. Nienowice
IV Liceum Ogólnokształcące
w Zespole Szkół Budowlanych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Zeńko Wojciech
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Żółciak Łukasz
zam. Jarosław
Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Nagrody jednorazowe dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych

Bikowska Justyna

zam. Jarosław
Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Dańczura Wioletta

zam. Pruchnik
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Biedroń Barbara

zam. Sieniawa
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Dyrda Dariusz

zam. Kidałowice
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Bonio Katarzyna

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Furmanik Małgorzata

zam. Jarosław
Zespół Szkół Drogowo- Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Bereźnicka Anna

zam. Widna Góra
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Garczyńska Aleksandra

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Bielenda Joanna

zam. Radymno
Zespół Szkół Ogólnokształcących
i Zawodowych w Radymnie

Gilarska Anita

zam. Ostrów
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Cielecki Marcin

zam. Rudołowice
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Grunt Dominika

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Czarniecki Piotr

zam. Roźwienica
Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Gwóźdź Damian

zam. Kidałowice
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Czaja Weronika

zam. Przemyśl
Liceum Ogólnokształcące Ojców Pijarów
w Krakowie

Gmyrek Tomasz

zam. Tywonia
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Daniłko Rafał

zam. Skołoszów
Zespół Szkół Technicznych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Jarosz Krystian

zam. Jarosław
Zespół Szkół Technicznych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Kaczorowska Jolanta

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Kaliciak Monika

zam. Jarosław
Liceum Ogólnokształcące Zakonu Pijarów
w Krakowie

Lasek Anna

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Kalinowska Marta

zam. Surochów
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Leniar Katarzyna

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Klusek Edyta

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Magdziak Katarzyna

zam. Piwoda
Zespół Szkół Drogowo- Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Kobylarz Joanna

zam. Duńkowice
Zespół Szkół Ogólnokształcących
i Zawodowych w Radymnie

Makar Małgorzata

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Kolasa Joanna

zam. Piwoda
Zespół Szkół Drogowo- Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Marczevska Anna

zam. Dybków
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Kozakiewicz Piotr

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Marszałek Aleksandra

zam. Miocin
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Krucan Michał

zam. Munina
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Maziarz Katarzyna

zam. Skołoszów
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Kubacha Agata

zam. Pruchnik
Zespół Szkół Drogowo- Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Mazurek Angelika

zam. Ubieszyn
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Kubejko Katarzyna

zam. Jarosław
Zespół Szkół Drogowo- Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Petryszyn Natalia

zam. Szówsko
Zespół Szkół Drogowo- Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Kusina Alicja

zam. Radymno
I Liceum Ogólnokształcące w Przemyślu

Pacula Joanna

zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Piątek Małgorzata
zam. Rudołowice
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Potoniec Natalia
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Pusztuk Izabela
zam. Widna Góra
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Pukas Dariusz
zam. Pruchnik
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Potoczna Anna
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Rachalski Radosław
zam. Laszki
Zespół Szkół Drogowo- Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Roga Elżbieta
zam. Czastkowice
Zespół Szkół Ogólnokształcących
im. Książąt Czartoryskich
III Liceum Ogólnokształcące w Jarosławiu

Skibiak Adrianna
zam. Tywonia
Zespół Szkół Plastycznych
w Jarosławiu

Streit Dominika
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Sęk Joanna
zam. Wola Węgierska
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Świt Joanna
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Świtalska Paulina
zam. Rudołowice
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Szawińska Katarzyna
zam. Łazy
IV Liceum Ogólnokształcące
w Zespole Szkół Budowlanych
i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Szczepanek Liliana
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Szozda Michał
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Szwed Gabriela
zam. Skołoszów
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Tymoczko Joanna
zam. Dobkowice
Zespół Szkół Ogólnokształcących
im. Książąt Czartoryskich
III Liceum Ogólnokształcące w Jarosławiu

Wajda Joanna
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Welc Mateusz
zam. Piwoda
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Wilman Wojciech
zam. Radymno
Zespół Szkół Ogólnokształcących
i Zawodowych w Radymnie

Wójcik Anna
zam. Jarosław
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Zarębski Marcin
zam. Narol
I Liceum Ogólnokształcące
im. M. Kopernika w Jarosławiu

Woszczak Agnieszka
zam. Jarosław
Zespół Szkół Spożywczych Chemicznych i
Ogólnokształcących w Jarosławiu

Żaczek Mateusz
zam. Jarosław
Zespół Szkół Drogowo- Geodezyjnych
i Licealnych w Jarosławiu

Stypendyści 2008/2009 ze szkół gimnazjalnych

Bat Izabela
zam. Radymno
Gimnazjum Nr 1 w Radymnie

Kubejko Marta
zam. Kostków
Gimnazjum przy Ogólnokształcącej
Szkołe Sztuk Pięknych w Jarosławiu

Bembenek Beata
zam. Radymno
Gimnazjum Nr 1 w Radymnie

Matusz Letycja
zam. Jarosław
Publiczne Gimnazjum Nr 4 w Jarosławiu

Bembenek Katarzyna
zam. Radymno
Gimnazjum Nr 1 w Radymnie

Matyja Małgorzata
zam. Kostków
Gimnazjum w Wólce Pełkińskiej

Brzany Małgorzata
zam. Zapałów
Zespół Szkół w Zapałowie

Mazur Katarzyna
zam. Pruchnik
Gimnazjum Publiczne w Pruchniku

Dolecka Dominika
zam. Jarosław
Zespół Szkół im. Jana Pawła II w
Jarosławiu

Pacholarz Piotr
zam. Cząstkowice
Zespół Szkół w Roźwienicy

Filipiak Justyna
zam. Munina
Gimnazjum w Muninie

Pokotyło Kamila
zam. Radymno
Gimnazjum Nr 1 w Radymnie

Hołowacz Aneta
zam. Ostrów
Zespół Szkół w Ostrowie

Półtorak Przemysław
zam. Jankowice
Publiczne Gimnazjum Nr 2 w Jarosławiu

Kiełt Andżelika
zam. Duńkowice
Zespół Szkół w Duńkowicach

Stęchły Barbara
zam. Jarosław
Publiczne Gimnazjum Nr 4 w Jarosławiu

Kołodziej Maria
zam. Kramarzówka
Gimnazjum Publiczne w Pruchniku

Szyngiera Anna
zam. Łazy
Zespół Szkół w Łazach

Romanów Paulina
zam. Jarosław
Publiczne Gimnazjum Nr 4 w Jarosławiu

Szkoła Kamil
zam. Pruchnik
Gimnazjum Publiczne w Pruchniku

Rożek Sabina
zam. Węgierka
Zespół Szkół w Węgierce

Ulanowska Dominika
zam. Nienowice
Zespół Szkół w Niedowicach

Nagrody (stypendia) jednorazowe dla uczniów szkół gimnazjalnych

Bury Kinga
zam. Pruchnik
Gimnazjum Publiczne w Pruchniku

Kot Kacper
zam. Jarosław
Publiczne Gimnazjum Nr 4 w Jarosławiu

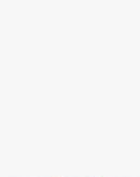
Chmura Anna
zam. Laszki
Gimnazjum w Laszkach

Łuczyńska Joanna
zam. Munina
Gimnazjum w Muninie

Dziezic Izabela
zam. Ostrów
Zespół Szkół w Ostrowie

Macnar Joanna
zam. Jarosław
Publiczne Gimnazjum Nr 1 w Jarosławiu

Gajda Kamila
zam. Wiazownica
Zespół Szkół w Wiazownicy

Maziarek Karol
zam. Pawłosiów
Zespół Szkół w Pawłosiowie

Gajewska Klaudia
zam. Skołoszów
Zespół Szkół w Skołoszowie

Mrocza Małgorzata
zam. Kramarzówka
Gimnazjum Publiczne w Pruchniku

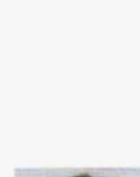
Gilarska Adriana
zam. Lutków
Gimnazjum w Łowcach

Nieprzecka Aleksandra
zam. Jarosław
Publiczne Gimnazjum Nr 4 w Jarosławiu

Jasińska Anna
zam. Jarosław
Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Jarosławiu

Petryszyn Lidia
zam. Szówsko
Zespół Szkół w Szówsku

Kaleta Dagmara
zam. Widna Góra
Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Jarosławiu

Radoń Aleksandra
zam. Rokietnica
Zespół Szkół w Rokietnicy

Paclawska Joanna
zam. Skołoszów
Gimnazjum Nr 1 w Radymnie

Tomaszewski Marcin
zam. Radymno
Gimnazjum Nr 1 w Radymnie

Podolak Jakub
zam. Jarosław
Publiczne Gimnazjum Nr 4 w Jarosławiu

Urzedowski Michał
zam. Jarosław
Prywatne Gimnazjum Sióstr Niepokolank
w Jarosławiu

Przytuła Monika
zam. Radymno
Gimnazjum Nr 1 w Radymnie

Żołyński Michał
zam. Jarosław
Prywatne Gimnazjum Sióstr Niepokalanek
w Jarosławiu

Tomas Marcin
zam. Surmaczówka
Zespół Szkół w Zapałowie

Studenci I roku studiów dziennych

Bury Kamil
zam. Jarosław
Politechnika Rzeszowska

Potoczna Monika
zam. Makowisko
Uniwersytet Warszawski

Fiodorów Monika
zam. Jarosław
Uniwersytet Warszawski

Pukas Krzysztof
zam. Jarosław
Politechnika Rzeszowska.

Kochman Natalia
zam. Jarosław
Uniwersytet Rzeszowski

Słota Maria
zam. Jarosław
Katolicki Uniwersytet Lubelski
w Lublinie

Magoń Dominika
zam. Jarosław
Politechnika Rzeszowska

Sobolewska Karolina
zam. Duńkowice
Śląski Uniwersytet Medyczny
w Katowicach

Magoń Monika
zam. Jarosław
University of Bristol

Wajda Katarzyna
zam. Jarosław
Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

Mazurek Aneta
zam. Ubieszyn
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w
Lublinie

Wiercioch Dorota
zam. Jarosław
Akademia Górniczo-Hutnicza
w Krakowie

Stypendyści AGH w Krakowie

Fundator przed wyjazdem do Afryki był docentem AGH w Krakowie, dlatego też szczególnym sentymentem darzył młodzież z tej uczelni. W ramach Fundacji utworzył Fundusz Stypendialny przy AGH, posiadający własne struktury organizacyjne podlegające Zarządowi Fundacji, który co roku przyznaje 6-8 nagród szczególnie wyróżniającym się studentom.

W roku akademickim 2008//2009 wnioski o stypendia złożyło 18 studentów. Po wstępnej ocenie formalnej i merytorycznej, Zarząd Funduszu wytypował do rozmowy kwalifikacyjnej 11 studentów. Po przeprowadzeniu rozmów kwalifikacyjnych z Komisją Stypendialną, Zarząd Funduszu przyznał ostatecznie 8 nagród na łączną kwotę 13 500,00 zł, a trzem studentom przyznano dyplomy. Na uroczystym posie-

dzeniu Senatu z okazji Dnia Edukacji Narodowej 17.10.2008r. miałem zaszczyt w imieniu Zarządu Fundacji, wspólnie z JM Rektorem Uczelni prof. Antonim Tajdusiem wręczyć przyznaną nagrodę i dyplom.

W okolicznościowym przemówieniu nawiązałem do zasług rodziny Zielińskich związanych z 90-tą rocznicą odzyskania niepodległości. Przypominałem, że ok. 400 m. od głównego gmachu AGH jest ulica Garncarska, a przy niej budynek nr 4 z tablicą pamiątkową informującą o gen. broni Zygmuncie Zielińskim (1858- 1925), który był Komendantem III Brygady Legionów, a od 17.04.1917r. piątym z kolei i ostatnim Komendantem całości Legionów Polskich w wojsku austriackim. Był on bratem dziadka Fundatora.

Jan Gąsior

DZIAŁALNOŚĆ KULTURALNO - OŚWIATOWA

Jednym z celów działalności statutowej Fundacji jest wspieranie działalności kulturalno-oświatowej. Działalność ta plasuje się jednak na dalszym miejscu w hierarchii potrzeb.

W ramach tej działalności do ważniejszych wydarzeń zaliczyć należy m.in.:

- **współdział** w organizacji I Festiwalu Pieśni i Piosenki Żołnierskiej im. Michała Zielińskiego w dniu 7 listopada z okazji 90 rocznicy odzyskania Niepodległości. Festiwal został zorganizowany przez Miejski Ośrodek Kultury w Jarosławiu. Miał on formę konkursu, w którym udział wzięło 16 solistów oraz 8 zespołów wokalnych. Patronat honorowy nad imprezą objęło Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. Jurorzy

Michał Zieliński

przyznali: w kategorii gimnazjalistów pierwsze miejsce Oliwi Wysockiej, drugie Paulinie Fudali, trzecie Patrycji Płazie.

W kategorii szkół ponadgimnazjalnych najlepszą solistką została Kinga Zalot, dwa drugie miejsca przyznano Aleksandrze Wdowiak i Justynie Wojtynie, zaś dwa trzecie miejsca Marcie Matusz i Gabrieli Kruk. Pierwsze miejsce w kategorii zespołów wyśpiewał Zespół Wokalny z ZSO im. Książąt Czartoryskich w Jarosławiu, drugiego miejsca nie przyznano, trzecie miejsce uzyskał duet: Justyna Szumigraj i Urszula Grabowska. Zwycięscy otrzymali nagrody pieniężne i książkowe ufundowane przez MOK i Burmistrza Miasta. Dowódca Garnizonu Jarosław ppłk. Robert Matysek nagrodził Oliwię Wysocką. Nagrody książkowe przyznał ks. kapelan major Andrzej Surowiec. Nagrodę główną - szablę ufundowaną przez Fundację Pomocy Edukacyjnej im. H i T. Zielińskich, wręczył najlepszemu Zespołowi z LO im. Książąt Czartoryskich Stanisław Kielbowicz.

Patronem Festiwalu jest Michał Zieliński, ur. 15 września 1905 roku w Jarosławiu, żołnierz 3 Pułku Piechoty Legionów stacjonującego wówczas w Jarosławiu. Po przejściu szkolenia rekruckiego przełożeni dostrzegają zdolności muzyczne Michała i kierują go jako muzyka samouka do

orkiestry pułkowej.

W czasie koncertowania orkiestry w Truskawcu (obecnie Ukraina), M. Zieliński bierze udział w konkursie ogłoszonym przez jedną z gazet wojskowych na najlepszy wiersz żołnierski. Tam do wiersza skomponował muzykę i powstała znana wszystkim piosenka „Serce w plecaku”. To wtedy rozpoczęła się jego wielka przygoda z poezją i muzyką. W roku 1939 bierze udział w wojnie obronnej z Niemcami, a po klęsce wrześniowej wraca do rodzinnego grodu w stopniu starszego sierżanta. Udaje mu się przeżyć koszmar okupacji, która wycisnęła poważne piętno na jego twórczości powojennej. Natomiast jego piosenka szła żołnierskim szlakiem przez wszystkie fronty II wojny światowej. Od 1 września 1951r. aż do emerytury tj. do 1968 roku pracuje jako nauczyciel muzyki w Państwowej Szkole Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Jarosławiu. Zmarł 14.11.1972, jest pochowany na starym cmentarzu. Dowodem pamięci o nim, jako autorze m. in. piosenki „Serce w plecaku”, jest tablica na budynku Klubu Garnizonowego przy ul. Grunwaldzkiej.

Mamy nadzieję, że zapoczątkowany w 2008 roku Festiwal Pieśni i Piosenki Żołnierskiej im. Michała Zielińskiego wejdzie na stałe do kalendarza imprez kulturalnych MOK.

- **wycieczkę** autokarową do Warszawy dla uczniów szkół gimnazjalnych, którzy wyłącznie z braku środków finansowych, mimo spełnionych kryteriów regulaminowych nie otrzymali stypendiów w roku szkolnym 2007/2008. Była to forma częściowej rekompensaty za uzyskane wyniki w nauce. Młodzież zwiedziła budynek Sejmu, Zamek Królewski i ważniejsze zabytki stolicy. Wycieczkę zorganizowano przy współpracy z posłem na Sejm RP - Mieczysławem Kasprzakiem, który nie tylko partycypował w kosztach wycieczki, ale pełnił również rolę przewodnika w budynku Sejmu. W sali obrad Poseł zapoznał młodzież z techniką głosowania i rolą marszałka Sejmu w czasie obrad. Zaprosił młodzież wraz z opiekunami na wspólny obiad w sejmowej restauracji.

- **współpracę** ze Stowarzyszeniem Osób Niepełnosprawnych polegającą na dofinansowaniu działalności świetlicy dla młodzieży niepełnosprawnej oraz młodzieży dojeżdżającej do jarosławskich szkół ponadgimnazjalnych w okresie do końca roku szkolnego 2007/2008.

Stanisław Kielbowicz

DZIAŁALNOŚĆ CHARYTATYWNA

Potrzeby w powyższym zakresie są ogromne, gdyż liczba osób żyjących w skrajnym ubóstwie stale się powiększa, zgodnie z zasadą ustrojową „bogaci coraz bardziej się bogacą, biedni coraz bardziej biednieją”.

Możliwości finansowe Fundacji nie pozwalają objąć pomocą wszystkich potrzebujących, dlatego też ograniczamy zakres naszej pomocy do najniezbędniejszych działań doraźnych.

W roku 2008 działania te polegały m.in. na: darowiznie na rzecz budowy hospicjum przy ul. Sanowej 11.

Ze względu na wykończony etap prac pomoc ta była szczególnie potrzebna. Dzięki m.in. naszej konkretnej pomocy, polegającej na wyposażeniu kuchni hospicjum (a ściślej Zakładu Opiekuńczo-Pielęgnacyjnego), w dniu 9 marca br. zakład stworzył swoje podwoje dla pierwszych pensjonariuszy. Czynna jest również stołówka dla osób najuboższych, zmuszonych do korzystania z bezpłatnych posiłków. Zakład prowadzony jest przez Fundację „Wzrastanie” im. Jana Pawła II, która prowadzi również schronisko dla bezdomnych, w którym opiekę znalazło 45 osób.

- **bezpośredniej** pomocy materialnej w formie 8 zapo-

móg w kwocie od 200-2000zł dla osób w skrajnie trudnej sytuacji życiowej, szczególnie tym dotkniętym wypadkami losowymi.

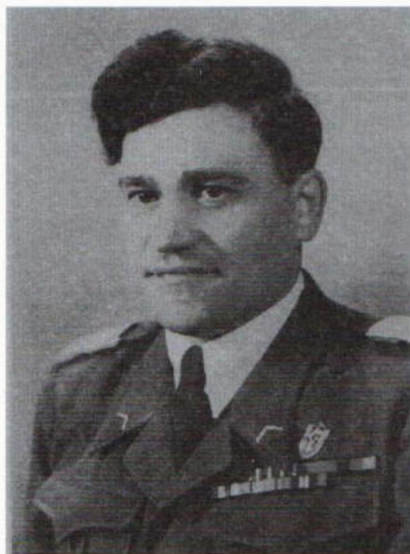
- **zaopatrzeniu** rodzin najuboższych, szczególnie wielodzietnych z powiatu jarosławskiego, zakwalifikowanych przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, w żywnościowe paczki świąteczne z okazji świąt Bożego Narodzenia oraz Wielkanocy,

- **dofinansowaniu**, zorganizowanego przez Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Jarosławiu, turnusu rehabilitacyjnego tj. kosztów przejazdu dla osób z upośledzeniem umysłowym.

Poza wsparciem materialnym rodzin i osób dotkniętych ubóstwem, rokrocznie organizowane są przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie uroczyste wieczery wigilijne i śniadania wielkanocne, z udziałem władz samorządowych, osób duchownych i przedstawicieli naszej Fundacji. Za każdym razem te spotkania wiążą się z głębokim przeżyciem duchowym dla jej uczestników.

Stanisław Kielbowicz

101 – LETNI WETERAN WOJENNY SPONSOREM FUNDACJI

Dużym zaskoczeniem dla Zarządu Fundacji była wiadomość uzyskana od Pani Ewy Mołoń, która poprosiła, by podać numer konta Fundacji mieszkającemu w Oxfordzie, Panu Michalskiemu. Pragnie on bowiem, doceniając działalność Fundacji, szczególnie w zakresie pomocy materialnej dla uzdolnionej i chcącej się uczyć młodzieży oraz

w zakresie upamiętniania miejsc walki i męczeństwa oraz osób zasłużonych dla Polski i miasta Jarosławia, wesprzeć finansowo tę działalność. W kilka dni później na naszym koncie znalazła się okrągła kwota 3000 GBP Kim jest tajemniczy sponsor?

Okazało się, że jest nim 101-letni Kazimierz Michalski, syn Jana i Zofii z domu Góreckiej, ur. 27.02.1908r. w Sieniawie. Pan Kazimierz był sędzią grodzkim w Mościskach k/ Przemysła (obecnie Ukraina). Przed samą wojną, w 1939 roku, otrzymał nominację na sędziego w Jarosławiu, ale nie zdążył już jej odebrać.

Podczas okupacji wrócił do Sieniawy, gdzie został aresztowany przez NKWD i skazany na 15 lat ciężkich robót w łagrach sowieckich. Jego żonę Janinę z 3 - letnim

synkiem Andrzejem, matką Zofią i 70-letnią ciotką Anną Ruper, sowieci wywieźli do Kazachstanu.

Przy pomocy Armii Andersa, wydostał się z niewoli. Po wielu trudach, przemierzywszy 600 mil, odnalazł żonę i syna, lecz przez kolejne 5 lat pozostawali rozdzieleni, gdyż pan Michalski służył w stopniu podporucznika w pułku artylerii przeciwlotniczej II-go Korpusu gen. Andersa, przemierzając szlak od Palestyny, poprzez Liban, Egipt do Włoch pod Monte Cassino i Predimonte.

W 1953 roku rodzina Michalskich w komplecie osiedliła się w Oxfordzie, gdzie pan Kazimierz mieszka samotnie do dziś. W rozmowie telefonicznej powiedział, że na stare lata zamierza przeprowadzić się do Polski, a już na pewno weźmie udział w Jubileuszowym Zjeździe Absolwentów z okazji 125-rocznicy istnienia Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika w dniach 9-11 października 2009r.

Wyrażamy głęboką wdzięczność wspaniałemu sponsorowi z Oxfordu, i z wielką nadzieją oczekujemy na naszych lokalnych sponsorów, którzy pójdą w jego ślady. Przypominamy, że sponsoring w Polsce jest formą prawnie usankcjonowaną zarówno Kodeksem Cywilnym, jak również przepisami podatkowymi. Z formy tej mogą korzystać przedsiębiorcy na podstawie umowy cywilnoprawnej gwarantującej wzajemne korzyści. Pomimo naszej szerokiej akcji promocyjnej nie udało się dotychczas zachęcić przedsiębiorców do sponsorowania stypendiów.

*Stanisław Kielbowicz
Przew. Rady Fundacji*

BILANS DZIAŁALNOŚCI STATUTOWEJ ZA 2008 ROK

Wydatki statutowe Fundacji są ściśle zależne od dochodu uzyskanego z działalności gospodarczej, w tym głównie ze sprzedaży paliw płynnych.

Po trzech kolejnych latach „chudych” w 2008 roku uzyskano nieznaczny wzrost dochodów, co jednocześnie pozwoliło zwiększyć wydatki, głównie darowizny na rzecz innych organizacji pożytku publicznego. Jednakże podstawową działalnością statutową jest pomoc materialna

najzdolniejszej młodzieży Fundacja nasza tylko w okresie od 2003 roku, tj. od śmierci Fundatora doc. Zbigniewa Zielińskiego, do chwili obecnej przyznała 828 stypendiów i nagród uczniom szkół ponadpodstawowych i studentom. Nie ma takiej szkoły gimnazjalnej w powiecie i szkoły ponadgimnazjalnej na terenie miasta Jarosławia, w której nie byłoby naszego stypendysty.

Wydatki statutowe w roku 2008 w zł

L.p.	Wyszczególnienie	Kwota zł	
		2007	2008
1.	Stypendia i nagrody dla uczniów szkół ponadpodstawowych	90 100	83 420
2.	Stypendia i nagrody dla studentów	24300	29 700
3.	w tym dla studentów AGH	13500	13 500
4.	Zapomogi dla osób w trudnej sytuacji życiowej	5300	5 000
5.	Pozostałe wydatki charytatywne	4082	8 428
6.	Wydatki kulturalno-oświatowe	10 050	11 417
7.	Inne Wydatki	545	1 400
8.	Razem wydatki statutowe	134 377	139 365
9.	Darowizny na rzecz innych organizacji pożytku publicznego	11 025	34 400
	w tym dla Fundacji „Wzrastanie” im. Jana Pawła II	10 000	30 000
	Ogółem wydatki statutowe i darowizny	145 402	173 765

Wszystkie nasze dotychczasowe dokonania zawdzięczamy jednak społeczeństwu, w szczególności przedsiębiorcom, instytucjom i osobom prywatnym z Jarosławia i okolic, które współpracując z Fundacją niosą pomoc potrzebującym, za co tą drogą wyrażamy im głęboką wdzięczność.

Zdajemy sobie sprawę, że nasza pomoc jest niewystarczająca. Dostrzegamy jednak ogromne rezerwy

w społeczności lokalnej i głęboko wierzymy, że nasza działalność zostanie dostrzeżona nie tylko w Oxfordzie, ale również w naszym kraju, także w Jarosławiu.

Zapraszamy już dziś do współpracy z Fundacją – razem możemy więcej.

Zarząd Fundacji

VII Zlot Gwiazdzisty

VII Zlot Gwiazdzisty

Obchody Dnia Katyńskiego

Obchody Dnia Katyńskiego

Obchody Dnia Katyńskiego

Obchody Dnia Katyńskiego

Obchody Dnia Sybiraka

Obchody Dnia Sybiraka

I Festiwal Piosenki Żołnierskiej

Zdjęcie z wycieczki

Stypendyści 2008/2009 szkół gimnazjalnych

Stypendyści 2008/2009 szkół ponadgimnazjalnych

Nowa siedziba Fundacji

Józefa Poniatowskiego

Lidii Nartowskiej
Sanakiewicz

J. Paderewskiego

W. Reymonta

Legionów

gen. Z. Zielińskiego
Tu-Bis

**Dystrybucja
Produktów
Naftowych**